

at staa over for et virkelig alvorligt Arbejde, da jeg tager Afstand fra de ærede Medlemmer, som synes at se deres Ideal deri, at vi uddanne vore unge Mennesker til nogle Drivere, som ikke kunne bestille noget fornuftigt. Jeg ønsker, at de skulle uddannes til arbejdsdygtige Mennesker, og mener, at der skal leveres et godt og dygtigt Arbejde under Indøvelsen af et europæisk Sprog. Og det er da ikke paa nogen Maade ligegyldigt, om han har eller ikke har den Træning, der følger med at have læst noget Latin. Han vil kunne tage paa Sprogene paa en ganske anden Maade og vil være forberedt ganske anderledes med Latin end uden Latin, saa at Sætningen 4 G. 3 = 3 G. 4 pædagogisk set ikke paa nogen Maade slaar til. Skal en Elev have 4 Timer Latin ugentlig i 3 Aar, møder man langt daarligere kvalificeret til det øvrige sproglige Arbejde, som han faar at gøre med i de 3 Aar, end om Fordelingen havde været 3 Timer ugentlig i 4 Aar, idet han da havde haft et Aars anstrengende Arbejde med Latin som Forberedelse.

Endelig maa jeg fremhæve som Betænkelse ved disse to Ændringsforslag den Indflydelse, det vil have paa Skoleplanen og Skoletimerne. Hvis nogle Skoler i Landet skulle have en Time Latinundervisning mere end andre Skoler, vil det sige, at enten maa Eleverne have en Time længere Skoletid eller ogsaa maa en Time tages fra et andet Fag. Hvorledes Udvalget har tænkt sig dette, ved jeg ikke, men i alle Tilfælde vil Skoleplanen blive uensartet ved ellers ensartede Skoler og ved Skoler, der skulle føre deres Elever til samme Eksamen under ensartede Eksamensbetingelser, og den Overanstrengelse, man er saa bange for, og som den ærede sidste Taler mente var i Stigen — hvilket ganske vist ikke passer efter min Opfattelse af Tingene, idet jeg mener, at den snarere er i Nedgang — bliver naturligvis større for de Elever, der 3 Aar i Træk skulle have 1 Time mere ugentlig Skoleundervisning end de andre Elever. Jeg har heller ikke hørt andet til Forsvar for disse to Ændringsforslag end Hensigtsmæssighedsgrunde. Man har været bange for ikke at kunne komme frem ad de tre klare, principielt let forstaaelige Veje, og derfor har man dannet disse Mæglingforslag, om hvilke jeg ved, at de ikke have den ærede Ordførers Hjerte. (*Ottosen*: Det er kun Nr. 21!). En Del af den ærede Ordførers Hjerte er dog nok alligevel med i Ændringsforslag Nr. 21, idet en

Del af den ærede Ordførers Hjerte og en Del af den ærede Ordførers Hjerne har indgaaet en smuk Forening, medens vi to, som staa sammen imod dette Ændringsforslag, mere holde os til Hjernen end til Hjertet.

Jeg skal dernæst kort omtale Ændringsforslag Nr. 32 til § 18. Det drejer sig om et Ænske, som er fremsat fra Bestyrelsen for de højere Pigeskoler. Da Pigeskolerne nu have Lov til at vælge mellem Tysk og Fransk, og det er oplyst — jeg tror i „Berlingske Tidende“ af Professor Tuxen — at 85 pCt. af Pigerne lærer Fransk, er man bange for at komme ind paa noget vanskelige Forhold, hvis de fremtidig ikke beholde Ret dertil. Selvfølgelig gaar Udviklingen overalt i den Retning, at man ikke vil begrænse Dannelsen til snævre Omraader og sige: Ud over dette Omraade kan man ikke hente Dannelsesmomententer. I Udlandet giver man Ret til ikke blot at vælge Fransk, men ogsaa til at vælge Italiensk, Spansk eller Russisk, fordi hvert af disse Sprog i og for sig har Dannelsesværdi, og fordi man mener, at man ikke maa begrænse sig til et bestemt Sprog. Imidlertid har jeg faaet at vide, at Pigeskolerne nok selv ikke skulle være ganske enige om dette Forslag, og at man inden for de højere Pigeskolers Omraade vedvarende arbejder paa at finde en bedre Løsning af Sagen. Det kan være, at denne Løsning allerede er fundet og ligger i det Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren under Nr. 44 og tiltraadt af Udvalget, den Ændring, der gaar ud paa, at Ministeren kan bestemme, hvornaar Forberedelseseksamen efter den gamle Form sidste Gang vil være at afholde. Hvis der i denne Ændring laa en Mulighed for, at denne Bestemmelse kunde blive særskilt for Drengeskolerne og for Pigeskolerne, eller hvis Ændringen kunde forbedres i en saadan Retning, var der maaske her en Mulighed for at forebygge det, som Pigeskolerne ønske skal forebygges. Det kan ogsaa være, man maatte træffe andre Forholdsregler, thi der er andre Punkter i Lovforslaget, der komme til at volde nogen Vanskelighed for disse Pigeskolers Vedkommende. Jeg skal fremhæve et enkelt, som jeg har tilladt mig gentagne Gange at fremhæve i de Raadslagninger, der gik forud for Lovforslagets Affattelse i Sommer. I § 4 bestemmes det nemlig, at Statens højere Almenskoler for Fremtiden kunne være Fællesskoler, og i § 14 bestemmes det, at Pigerens Alder ved Optagelsen i Ungdoms-